उद्दीपनानि तचेष्टा विद्याशौर्यदेयादयः।
आलिङ्गनाङ्गसंस्पर्शशिरश्चम्बनमीक्षणम् ॥ २५२ ॥
पुलकानन्दवाष्पाद्या अनुभावाः प्रकीर्तिताः।
संचारिणोऽनिष्टशङ्काहर्षगर्वादयो मताः॥ २५३ ॥
पद्मगर्भच्छविवीणो दैवतं लोकमातरः।

यथा—
'यदाह घाऱ्या प्रथमोदितं वचो ययौ तदीयामवलम्ब्य चाङ्गुलीम् । अभूच नम्रः प्रणिपातशिक्षया पितुर्भुदं तेन ततान सोऽर्भकः ॥'
एतेषां च रसानां परस्परविरोधमाह—
आद्यः करुणवीभत्सरौद्रवीरभयानकैः ॥ २५४॥

रिति । केचित् इति शेषः । अन्ये पुनरस्य भावकाव्यत्वमेवेच्छन्ति । तत्र । चमत्कारातिशययोगेन रसत्वस्यैव युक्तत्वात् । चत्सछता प्रेम, तत्सिहतः क्षेहो रितः ।
सा च छाछनपाछनादीच्छा । पुत्रादीस्थादिना आत्रादिप्रहणम् । आत्राछम्वनो यथा—
देशे देशे कछत्राणि देशे देशे च वान्धवाः । तं तु देशं न पश्यामि यत्र आता
सहोदरः ॥' इति । अत्र श्रीरामस्य आतृक्षेहस्ताहशोक्त्या अनुभावेनास्वाद्यमानो
रसतामेति । केचित्तु 'सहोदरः इति सहः संप्रामसहः, अदरो निर्मयद्य' इति व्याकुर्वन्ति, तन्मते तदुभयसुद्दीपनविभावः ॥ यदाहेति । पितुर्दिछीपस्य । स रष्टः ।
अत्र दिछीपक्षेहस्य रष्टुराछम्बनम् । पादत्रयोक्ता तचेष्टा उद्दीपनम् । अन्येषामाक्षेपाक्षामः । अत्र रसानां तत्तद्वर्णक्यनं तत्तद्देवताभिप्रायेण ॥ आद्य इति । श्वहार

न्ते

स्र-

I l

fl-

5-

गरि

्यो

: 1

₹-

त्तः

3-

गः

वधाः

11.

^{1.} अन्ये इति । काव्यप्रकाशानुयायिनः । तेषामयमिमप्रायः—'यदाह धान्या—' इत्यादिपु वात्सव्यव्श्वणा रितरेव जागिते । न तेन वत्सको रसोऽक्षीकरणीयः । मावत्वेनव गतार्थत्वात् । यदि स च रसत्वव्यपदेशमहिति तदा मगवदाक्यको रोमाञ्चायनु-मावितो हर्णादिसंचारितो मागवतादिश्रवणसमये मगवद्भक्तैः स्फुटमनुभूयमानो भक्तिः सा कुतो न स्यात् । मगवदनुरागरूपा भक्तिश्वात्र स्थायिभावः । उक्तं च शाण्डिल्य-मुना—'सा परानुरक्तिरीश्वरे' इति । न चायं शान्तेऽन्तर्भवति । अनुरागस्य वैराग्यविरुद्धत्वात् । नन्वसाविष रसत्वव्यपदेशं कभतां का श्वतिरिति चेत् । न । अन्ययवि-पपत्ती मुनिशासनातिक्रमेण रसानां नवत्वाधिककरूपने मानाभावादिति संक्षेपः ॥

 ^{&#}x27;तचेष्टोद्दीपनं प्रोक्तमनुभावास्त्रथा पुनः । अश्वपातसरोमाधचुम्बनाळिङ्गनादयः ॥ औत्सुक्यधु-तिहर्पाचाः कथिता व्यभिचारिणः । हरिद्वर्णोपमस्त्रस्य दैवतं लोकमातरः ॥' इति गः २- क-पुस्तके उ 'यदाह—' इत्यतः प्राक् 'एसोहि वत्त रचुनन्दन पूर्णचन्द्र चुम्बामि मूर्यनि चिरं च परिष्वणे त्वाम् । आरोज्य वा हृदि दिवानिश्चमुद्धहामि वन्देऽथवा चरणपुष्करकद्वयं ते ॥' इति श्लोको दश्यते. ३. 'एनेषां घ' इत्यादिः 'उन्मादः' इत्यन्तः पाठो ग-पुस्तके नास्ति.